

		í peningum		Hundrað		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>G. Ýmislegt:</i>						
38.	1 σ 6 pd. af æðardúni, vel hreinsuðum, pundið á	16	9	96	54	80
39.	— 40 — — — óhreinsuðum — —	2	24	89	60	75
40.	— 120 — — fuglafíðri 10 pund á	7	68	92	16	77
41.	— 40 — — fjallagrösum — — —	1	95	7	80	7
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	2	92	70	8	58
43.	5 — 1 lambsfóður	4	58	109	92	92

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í fríðu</i>	107	15	89
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	78	90	66
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	81	99	68
— <i>D. — í fiski</i>	75	24	63
— <i>E. — í lýsi</i>	40	1	33
— <i>F. — í skinnavöru</i>	72	48	60
En meðalverð allra landaura samantalið	455	77	379
og skipt með 6 sýnir:			
meðalverð allra meðalverða . . .	75	96	63

Reykjavík, 23. dag marzmán. 1878.

Bergur Thorberg. P. Pjetursson.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um* **42**
læknissetur. — Eptir að sýslunefnd Húnavatnssýslu hefir lagt á það samþykki **22. marz.**
sitt, er fyrirmælunum í landshöfðingjabrjefi 16. oktbr. f. á. um aðsetur hjeraðslæknisins
í 8. læknishjeradi hjer með breytt á þá leið, að hjeraðslækninum, sem nú er, P. J. Hall-
dórssyni, er leyft að sitja sína embættistíð á jörðunni Klömbur í Vesturhópi.

Þetta er hjer með tjáð yður, herra amtmaður, til þóknarlegrar leiðbeiningar og
frekari birtingar fyrir hlutaðeigendum.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um* **43**
skilning á verzlunar- og siglingalögunum. — Í brjefi 24. nóvbr. **23. marz.**
f. á. hefir sýslumaðurinn í Norður-Múlasýslu skýrt frá, að í hans embættistíð hafi 4 ensk
gufuskip komið svo til Seyðisfjarðar, að sökja sláturfje, að þau hafi eigi farið inn á
Eskifjörð áður, og að hann hafi afgreitt þau án þess að skipa þeim að fara fyrst inn á
Eskifjörð, með því að hann hafi haldið, að fyrirmæli 3. greinar í lögum um verzlun og
siglingar á Íslandi 15. apríl 1854 væri óbeinlínis af numin með nýrri lagafyrirmælum,
einkum tilsk. 12. febr. 1872 og lögum 17. desbr. 1875, er leyfi öllum útlendum fiski-
skipum að koma á hvaða höfn sem þau vilja til þess að kaupa nauðsynjar sínar, án
þess að sigla áður upp einhverja þeirra 6 hafna, er til eru teknar í lögum 15. apríl
1854, 2. gr., jafnvel þótt lög þessi ættu og við um fiskiskip, eptir því sem segir í dóms-
málastjórnarbrjefi 14. júlí 1859, — og lagt undir minn úrskurð, hvort þessi skilningur hans
á verzlunarlögunum sje rjettur.